

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 31. května 2018 v trestní věci obžalovaného J.V., nar. XXXXX v XXXXX, občana Slovenské republiky, obžalované právnické osoby XXXXX, s.r.o., IČ: XXXXX, o odvolání obžalovaných proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 27. listopadu 2017, č. j. 10 T 41/2017-409, t a k t o :

Podle § 256 trestního řádu se obě podaná odvolání z a m í t a j í .

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byli obžalovaní uznáni vinnými pokusem o zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 21 odst. 1 k § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku. Obžalovanému V. byl uložen souhrnný trest odnětí svobody podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku v trvání čtyř let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, byl zrušen výrok o trestu ohledně J.V. z rozsudku Okresního soudu v Hodoníně ze dne 29. 7. 2014, č. j. 19 T 28/2014-421, kterým byl J.V. uznán vinným zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání pěti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu pěti let. Byla zrušena i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Ohledně J.V. nabyl rozsudek Okresního soudu v Hodoníně právní moci 2. října 2014.

Obžalované právnické osobě byl uložen trest zákazu činnosti na dobu pěti let.

Obžalovaní podali proti rozsudku odvolání.

Obžalovaný J.V. prostřednictvím obhájkyne uvedl, že není jednoznačné, že k obchodní transakci nedošlo, spíše naopak. Obžalovaný uvedl, že zboží převzal, uskladnil, prodal. To podporuje faktura z 2. 2. 2013 a svědek M., jednatel společnosti, která zboží koupila. Doklady byly zaúčtovány. Skladování nezajišťoval, ale potvrdil je svědek Č. a svědek M. Svědek Č. je nedůvěryhodný. Jak může soud vycházet z jeho výpovědi a zároveň uvádět, že byla zmatečná. K takové výpovědi neměl soud přihlížet. Tvrzení svědka Č. k faktuře je nepravdivé. Faktura je pravá. Bylo navrženo, aby soud nechal vypracovat znalecký posudek za účelem prokázání, že podpis na faktuře je svědka Č. Soud dovodil, že dokonce byl svědek zneužit, stejně tak jeho razítko. Soud ignoroval výpověď svědka M., který potvrdil výpověď obžalovaného. Soud nesprávně vyhodnotil výpověď svědka S., protože nepopřel složení sanitární techniky v areálu. Svědek M. mohl objednat prostory pod jinou společností. To nebylo vyvráceno. Vše soud postavil na výpovědi svědka Č. a fiktivnosti faktury. Takové důkazy vinu obžalovaného neprokazují. Bylo navrženo, aby byl napadený rozsudek zrušen a obžalovaný zproštěn obžaloby, případně věc byla vrácena soudu prvního stupně.

Obžalovaná právnická osoba, zastoupena opatrovníkem, uvedla, že není přesvědčena o tom, zda soud prvního stupně dostatečně zhodnotil naplnění všech znaků přičitatelnosti jednání J.V.

právnícké osobě. Právnícká osoba má za to, že se aktivně nepodílela na páchání trestné činnosti, protože prostřednictvím volených orgánů společnosti nedošlo ke spáchání žádné trestné činnosti. J.V. nebyl členem voleného orgánu, ale prokuristou. Prokura je pouze zastoupením společnosti podle speciální plné moci, jejíž rozsah je stanoven zákonem, společnost na jednání prokuristy fakticky neměla žádný vliv. Obžalovaná právnícká osoba má za to, že v tomto případě jí nelze přičítat trestní odpovědnost. Krajský soud v Brně by měl opětovně situaci vyhodnotit a posoudit, zda skutečně došlo k naplnění všech podmínek zakládajících trestní odpovědnost právnícké osoby. Bylo navrženo, aby byl napadený rozsudek ve výroku o vině a trestu zrušen a obžalovaná právnícká osoba byla zproštěna obžaloby.

Odvolání byla podána oprávněnými osobami, v zákonem stanovené lhůtě.

Odvolací soud v souladu s ustanovením § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal napadený rozsudek v intencích podaného odvolání a také způsob řízení před soudem prvního stupně.

Napadený rozsudek je výsledkem řízení, v němž bylo postupováno v souladu s trestním řádem, nedošlo k procesním vadám, soud prováděl důkazy způsobem, který stanoví zákon, proto je tedy mohl použít v rámci úvah o vině a trestu. Ustanovení trestního řádu, která mají zabezpečit řádné objasnění věci, byla dodržena, jakož i právo obžalovaných na obhajobu. Soud prvního stupně měl dostatek důkazů k tomu, aby mohl bez důvodných pochybností ve věci rozhodnout.

Obžalovaní (zejména J.V.) hlavně napadají hodnocení důkazů soudem prvního stupně. K tomu je třeba uvést následující. Pokud v hodnocení důkazů soudem prvního stupně nejsou logické rozpory, nelze do něj zasahovat. V daném případě rozpory zjištěny nebyly. Soud prvního stupně se řádně vypořádal s postojem obžalovaných (přestože J.V. nebyl vyslechnut u hlavního líčení) a s důkazními prostředky, z nichž vyplynuly důkazy, které soud vedly ke zjištění skutku, který pak adekvátně podřadil pod odpovídající skutkovou podstatu zločinu, který je uveden ve výroku rozsudku. Soud prvního stupně jednoznačně v odůvodnění rozsudku popsal, z jakých důkazních prostředků vycházel a vyjádřil se k obhajobě obžalovaných. O jaké důkazy, plynoucí z důkazních prostředků, opřel soud svá skutková zjištění, soud prvního stupně popsal v odůvodnění rozsudku. Soud prvního stupně vyjmenoval důkazní prostředky, popsal jejich obsah v odůvodnění rozsudku a v hodnotící části uvedl, jaké jsou skutkové závěry a o co jsou opřeny. Ze závěrů soudu prvního stupně pak vyplývá nadbytečnost provádění znaleckého posudku ohledně podpisu svědka Č.

Obžalovaný podal daňové přiznání jako prokurista. V rámci daňové kontroly se účastnil ústního jednání, které bylo na finančním úřadu. Za společnost, jak to protokol z jednání potvrzuje, jednal J.V. Obžalovaný podání daňového přiznání nezpochybnil. J.L. potvrdil, že byl opatřen obžalovaným do společnosti jako tak zvaný bílý kůň, to stejné se týká J.K. Z. Č. věděl o sanitární technice od obžalovaného, byl v podstatě použit pro daný případ, stejně jako tomu bylo u J.L. a J.K. Svědek Č. provádí stavební a zednické práce. Svědek jasně řekl, že faktury nevystavoval, peníze za sanitární techniku nedostal. Dal od všeho ruce pryč, o nic se nestaral. Jestliže soud prvního stupně dospěl k závěru, že byl svědek využit, v podstatě zneužit, dokonce i kdyby, podle názoru Krajského soudu v Brně, podepsal fakturu, je jasné, že to bylo vše činěno za účelem získání peněz (obžalovaným a společností, v níž byl prokuristou), a to fiktivní operací. Pokud soud prvního stupně zhodnotil výpověď svědka M., a to co uvedl obžalovaný, že oba shodně vypovídají o tom, co mělo být dovezeno od svědka Č. a převzato společností svědka M., že z toho není jasné, jak došlo k převzetí sanitární techniky, jak se její odvoz uskutečnil, nelze mu v tomto směru cokoli vyčítat. Svědek S. potvrdil uskladnění sanitární

techniky, ale někým jiným, dříve měla společnost XXXXX s.r.o. mít ve skladu masokombinátu něco uskladněno, ale ne sanitární techniku. Dá se souhlasit se soudem prvního stupně, protože to je obvyklé, že obžalovaný využil informací ze skladu pro inscenování obchodu. Snaha vylákat výhodu na dani je zcela zřejmá. Obžalovaný je schopen dané trestné činnosti, protože na území SR má více záznamů v rejstříku trestů, šlo o majetkové trestné činy a také daňové. Na území ČR se dopustil také majetkového trestného činu, který je v souběhu s nyní posuzovaným trestným činem.

Společnost XXXXX s.r.o. byla zcela pod vlivem J.V., podléhala mu, on ji ovládal, vystupoval jako prokurista, jeho jednání a společnosti je zcela propojeno, jeho jednání je přičitatelné právnické osobě. Trestná činnost posuzovaná ve věci Okresního soudu v Hodoníně se týkala stejných subjektů (J.V., XXXXX s.r.o.).

Soud prvního stupně správně zhodnotil, že u obžalovaného V. je na místě ukládání souhrnného trestu, kdežto u spol. XXXXX s.r.o. ne, pro stručnost na to lze odkázat.

Soud příležitým způsobem právně hodnotil zjištěný skutek. Obžalovaní se dopustili pokusu o zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 21 odst. 1 k § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku.

Jde-li o zvolený druh trestu a jeho výměru, soud prvního stupně vzal v úvahu všechna zákonná kritéria pro ukládání trestu. Trest u každého z obžalovaných je zákonný a přiměřený. Obžalovaný má podle nejnovějšího opisu rejstříku trestů v SR šest záznamů. Nyní je ve výkonu trestu odnětí svobody. Podle opisu rejstříku trestů v ČR má jeden záznam, a to již výše uvedené odsouzení Okresním soudem v Hodoníně. Jestliže tedy soud prvního stupně uložil obžalovanému V. souhrnný trest odnětí svobody v trvání čtyř let (za nynější pokus o zločin a zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 4 písm. d) trestního zákoníku) nejedná se o nezákonný a také o nepřiměřeně přísný trest. Je ukládán ze sazby nejpřísněji trestné, a to § 209 odst. 4 trestního zákoníku, která je od dvou do osmi let. V souladu se zákonem byl obžalovaný zařazen pro výkon trestu do věznice s ostrahou.

Jde-li o právnickou osobu, u ní se neukládá souhrnný trest, protože již bylo provedeno uveřejnění rozsudku, trest zákazu činnosti v trvání pěti let, který soud uložil, je možné hodnotit jako výchovný, účelný, který by měl naplnit funkce trestu.

Závěrem je možno shrnout, že Krajský soud v Brně nezjistil závady v řízení před soudem prvního stupně ani v jeho rozhodnutí, se závěry uvedenými v napadeném rozsudku se ztotožnil, proto odvolání obžalovaných zamítl, protože jsou nedůvodná.

Poučení o opravných prostředcích:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný, **rozhodnutí nabylo právní moci a je vykonatelné** (§ 139 odst. 1 písm. a), b) cc), § 140 odst. 1 trestního řádu).

Lze však proti němu podat dovolání (§ 265a odst. 1, 2 trestního řádu).

Dovolání mohou podat (§ 265d odst. 1 trestního řádu)

- nejvyšší státní zástupce, který je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch či v neprospěch obviněného (§ 265d odst. 1 písm. a), § 265f odst. 1 trestního řádu),

- obviněný pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 trestního řádu),
- je-li obviněný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obviněného za něho v jeho prospěch dovolání podat též zákonný zástupce i jeho obhájce.

Dovolání se podává u soudu, který rozhodl v I. stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje (§ 265e odst. 1 trestního řádu).

O dovolání **rozhoduje Nejvyšší soud České republiky** (§ 265c trestního řádu).

V dovolání, kromě obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 trestního řádu, **musí být uvedeno** (§ 265f odst. 1 trestního řádu)

- proti kterému rozhodnutí dovolání směřuje,
- který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je napadán,
- čeho se dovolatel domáhá,
- konkrétní návrh na rozhodnutí dovolacího soudu,
- odkaz na zákonná ustanovení § 265b odst. 1 písm. a)-l) nebo § 265b odst. 2 trestního řádu, o které se dovolání opírá.

Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 2 trestního řádu).

Kdo podal **zcela bezvýsledně dovolání**, je povinen státu nahradit náklady řízení o tomto návrhu, a to paušální částkou, kterou stanoví ministerstvo spravedlnosti obecně závazným právním předpisem (§ 153 odst. 1 trestního řádu). Paušální částka nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí **10.000 Kč** (§ 3a vyhlášky č. 312/1995 Sb.).

Krajský soud v Brně
dne 31. května 2018

JUDr. Dana Kancírová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Milena Pánková